

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

24 maart 2006

VOORSTEL VAN DECREET

**– van de heer Tom Dehaene, mevrouw Vera Jans, de heren Kurt De Loor
en Bart Caron en de dames Vera Van der Borcht en Helga Stevens –**

**houdende wijziging van het decreet van 24 juli 1996
houdende regeling tot erkenning van de instellingen
voor schuldbemiddeling in de Vlaamse Gemeenschap,
met het oog op een onderbouwd Vlaams beleid inzake schuldoverlast**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
uitgebracht door mevrouw Trees Merckx-Van Goey**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Luc Martens.

Vaste leden:

mevrouw Marijke Dillen, de heren Felix Strackx, Erik Tack,
de dames Greet Van Linter, Gerda Van Steenberge;

de heer Tom Dehaene, mevrouw Vera Jans, de heren Luc
Martens, Steven Vanackere;

de dames Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Vera Van
der Borgh;

de heren Bart Caron, Kurt De Loor, mevrouw Elke Roex.

Plaatsvervangers:

de heer Erik Arckens, de dames An Michiels, Monique Moens,
de heer Jurgen Verstrepen, mevrouw Linda Vissers;

de dames Cathy Berx, Kathleen Helsen, Trees Merckx-Van
Goey, Sabine Poleyn;

mevrouw Patricia Ceysens, de heer Marc Cordeel, mevrouw
Hilde Eeckhout;

de dames Else De Wachter, Michèle Hostekint, Els Robeyns.

Toegevoegde leden:

mevrouw Mieke Vogels;

mevrouw Helga Stevens.

Zie:

611 (2005-2006)

– Nr. 1: Voorstel van decreet

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin behandelde op 21 maart 2006 het voorstel van decreet houdende wijziging van het decreet van 24 juli 1996 houdende regeling tot erkenning van de instellingen voor schuldbemiddeling in de Vlaamse Gemeenschap, met het oog op een onderbouwd Vlaams beleid inzake schuldoverlast (*Parl. St.* VI. Parl. 2005-06, nr. 611/1).

1. Toelichting door de heer Tom Dehaene, indiener

De heer *Tom Dehaene* zegt dat dit voorstel van decreet voortvloeit uit de hoorzitting over schulden(over)last die op 8 maart 2005 plaatsvond in deze commissie. Toen bleek dat er op federaal niveau een kwantitatieve registratie bestaat in de centrale gegevensbank, maar dat er op Vlaams niveau een groot gebrek is aan eenduidige cijfers. Er is nood aan cijfermateriaal om een Vlaams beleid rond de schuldenproblematiek verder te kunnen uitbouwen.

Het decreet van 24 juli 1996 bepaalt dat de instellingen voor schuldbemiddeling een jaarverslag moeten bezorgen aan de Vlaamse Regering, maar legt niet vast welke minimale elementen dat moet bevatten. Het voorliggend voorstel voert de verplichting in om in dat jaarverslag ook een gestandaardiseerde registratie op te nemen. Het gaat dan niet alleen om het aantal dossiers, maar ook, naar analogie met wat in de Duitstalige Gemeenschap bestaat, om het bijhouden van een aantal gegevens. Zoals blijkt uit de memorie van toelichting, gaat het daar om gegevens over woonplaats, geslacht, leeftijd, nationaliteit, aantal lopende verbruikskredieten, aantal lopende hypothecaire kredieten enzovoort.

Op die manier zal er zicht zijn op bepaalde cijfers. Uit beperkte enquêtes is immers al duidelijk gebleken dat het aantal dossiers enorm stijgt. De overheid moet zeker aandacht hebben voor die problematiek. Het is belangrijk dat de cijfers op een gestandaardiseerde manier worden verzameld. In een uitvoeringsbesluit zal de Vlaamse Regering nadere details moeten vastleggen.

De spreker besluit dat dit voorstel van decreet zijns inziens een noodzakelijke stap is in het uitbouwen van een Vlaams beleid inzake schuldbemiddeling.

2. Algemene bespreking

Mevrouw *Anne Marie Hoebeke* merkt op dat zij niet op de hoorzitting aanwezig was. De eerste catego-

rieën die zich met schuldbemiddeling inhielden na het ontstaan van de wetgeving, waren de gerechtsdeurwaarders en de advocaten. Zij worden echter niet bevraagd. De overheid zal dus maar over een deel van de informatie beschikken.

De heer *Tom Dehaene* zegt dat deze bedenking terecht is. Het probleem is echter dat Vlaanderen weliswaar bevoegd is voor de erkenning van diensten voor schuldbemiddeling, maar dat advocaten en gerechtsdeurwaarders dergelijke erkenning niet nodig hebben. Aan hen kunnen dus geen voorwaarden worden opgelegd, zoals het indienen van een jaarverslag.

Mevrouw *Anne Marie Hoebeke* merkt op dat er een jaarlijks verslag moet worden gemaakt voor de beslagrechter en voor de schuldeisers, om de evolutie van de minnelijke aanzuiveringsregeling te updaten. De heer *Dehaene* repliceert dat dit een federale bevoegdheid is.

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* zegt dat de Vlaams-Belangfractie het voorstel van decreet zal steunen. Rekening houdend met de bevoegdheidsverdeling, wordt er gedaan wat kan gedaan worden. Cijfermateriaal verzamelen is inderdaad belangrijk.

Mevrouw *Anne Marie Hoebeke* vraagt of minister Vervotte bij haar federale collega van Justitie geen update kan vragen van wat bij beslagrechters aanwezig is in handen van advocaten en gerechtsdeurwaarders. Alle rechtbanken moeten immers, onder de controle van het parket-generaal, statistische gegevens leveren. Afgezien van het cijfermateriaal, zou een kopie kunnen worden bezorgd van het verslag dat zij afleveren aan de beslagrechter.

Op de bedenking van minister Vervotte dat dit wellicht niet zal worden toegestaan om redenen van privacy, repliceert de spreker dat bij OCMW's en CAW's die aan schuldbemiddeling doen, om anonieme gegevens zal worden gevraagd over het aantal mensen die leningen hebben, een hypothecair krediet hebben lopen enzovoort. Ook de informatie van advocaten en gerechtsdeurwaarders zou anoniem kunnen blijven.

De heer *Tom Dehaene* herhaalt dat één van de belangrijke signalen bij de hoorzitting het ontbreken van cijfermateriaal in Vlaanderen was. Aan de diensten voor schuldbemiddeling kan worden gevraagd die cijfers in hun jaarverslag op te nemen, voor de advocaten en de gerechtsdeurwaarders is dat echter een federale bevoegdheid. De vraag kan worden gesteld of die cijfers kunnen worden doorgespeeld, maar dat zal allicht niet eenvoudig zijn.

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* merkt op dat de problematiek van de schuldbemiddeling ook in het federale parlement al uitgebreid aan bod is gekomen. In de commissie Justitie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers zijn er een hoorzitting en diverse besprekingen geweest. Zoals wel vaker het geval is, is de federale overheid gedeeltelijk bevoegd voor deze materie. De federale collega's zullen dus inderdaad moeten worden aangesproken.

Minister *Inge Vervotte* beaamt dat het voor het voeren van een beleid belangrijk is om over cijfers te beschikken. Die cijfers zijn momenteel te weinig beschikbaar. Elke bijkomende informatie is dus meer dan welkom.

Men zal er wel moeten over waken dat inzake de manier waarop de registratie gebeurt, de bijkomende vragen die worden gesteld enzovoort, de nodige zorgzaamheid aan de dag wordt gelegd. Blijkbaar is dit alvast ook de intentie van de indieners. Voor het overige is dit voorstel een welkome en allicht ook noodzakelijke hulp voor het voeren van een degelijk beleid.

3. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Artikelen 1 tot 3

De artikelen 1, 2 en 3 worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen.

4. Stemming over het geheel

Het voorstel van decreet wordt eenparig aangenomen met 10 stemmen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Trees MERCKX-VAN GOEY

Luc MARTENS
